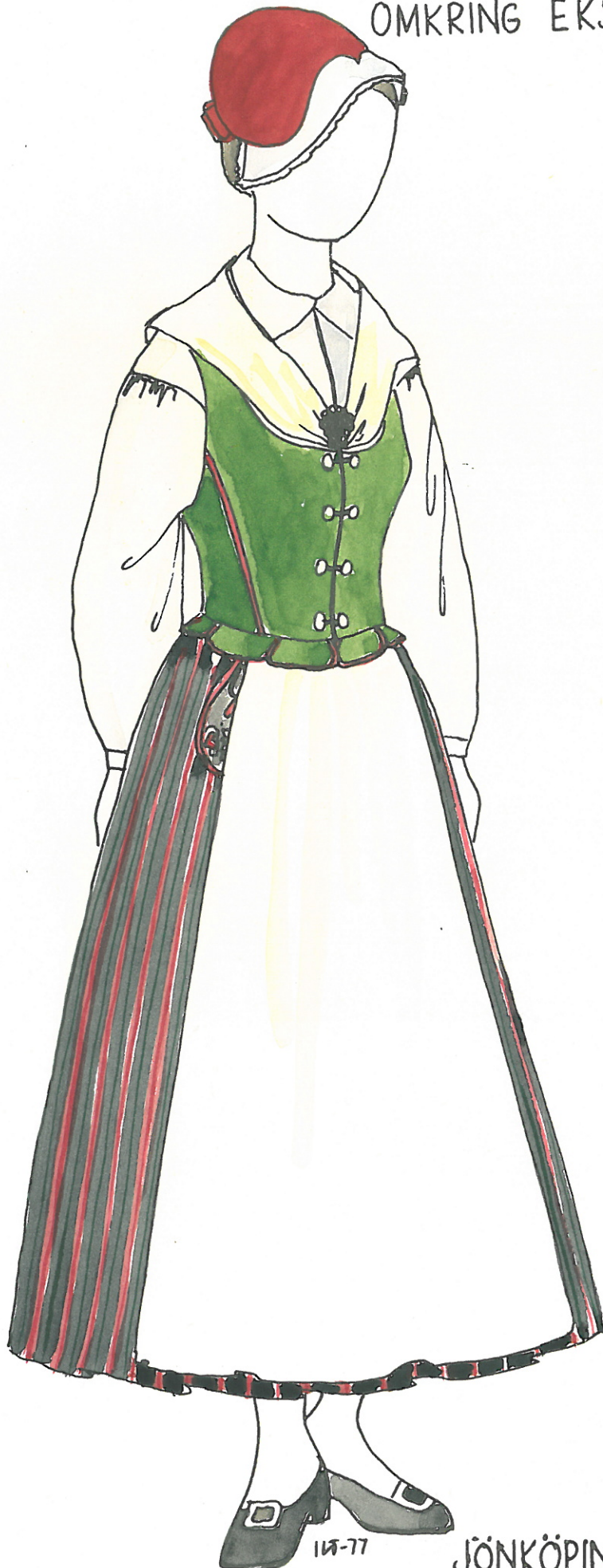

SÖDRA VEDBO

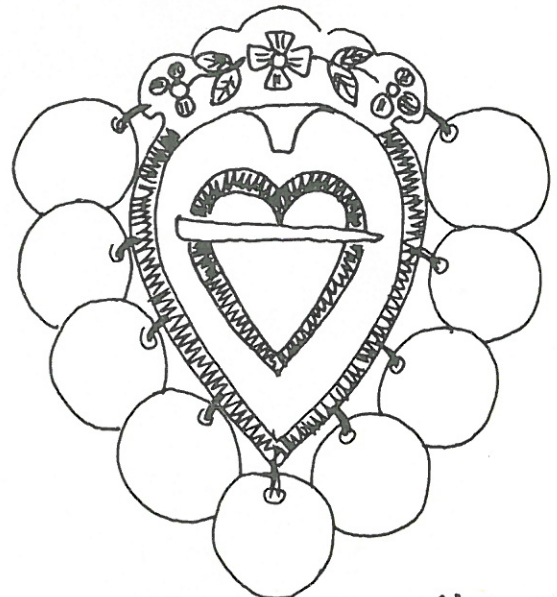
OMKRING EKSJÖ

BINDMÖSSA

KJOLVÄSKA

SÖLJA, "LÖVASPÄNNE"

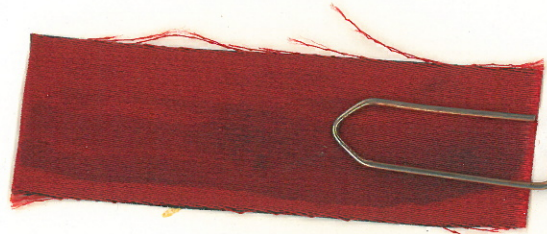
JÖNKÖPINGS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING

SÖDRA VEDBO

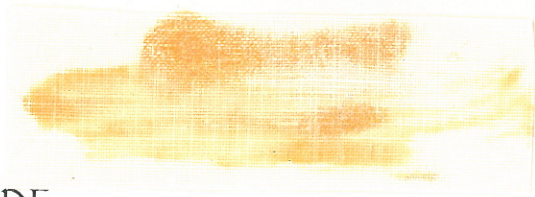
OMKRING EKSJÖ

HUVUDBONAD:

BINDMÖSSA

ÖVERDEL

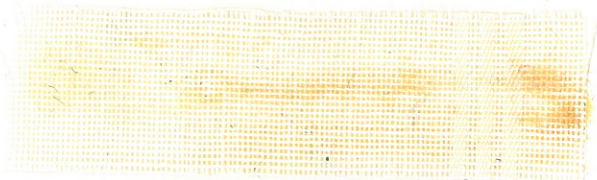
HALSKLÄDE

LIVSTYCKE

FÖRKLÄDE

KJOL

1W-74

JKÖPINGS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING.

JÖNKÖPINGS LÄNS HEMSÖJDSFÖRENING

O. STORGATAN 11 JÖNKÖPING TEL. 11 0974 eller 1230 28

Kjoltyg till S. Vedbo-dräkten (fr Eksjö)

Varp: bom.-garn nr 20/2

Inslag: grönt redgarn

Sked: 60/10. 1 tr i solv, 2 tr i rör
Oliksid. korskypt.

Förkläde.

Varp: obl. bom.-garn nr 20/2

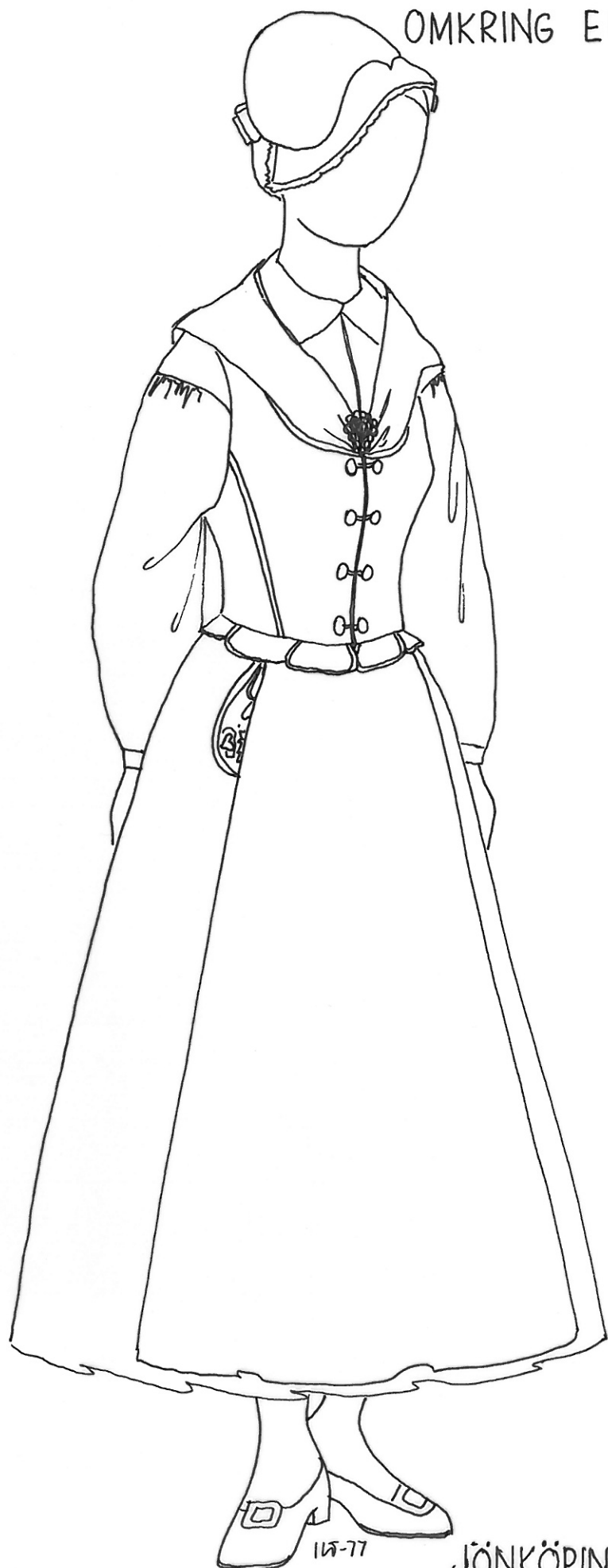
Inslag: samma grovlek som varpen obl 0. kul.

Sked: 95/10, 1 tr i solv, 2 tr i rör

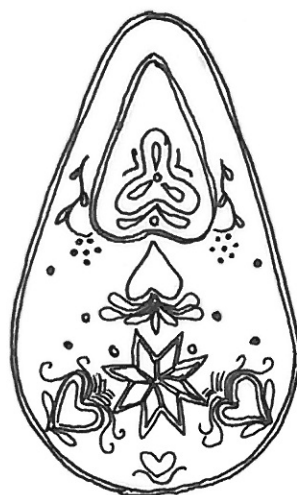

SÖDRA VEDBO

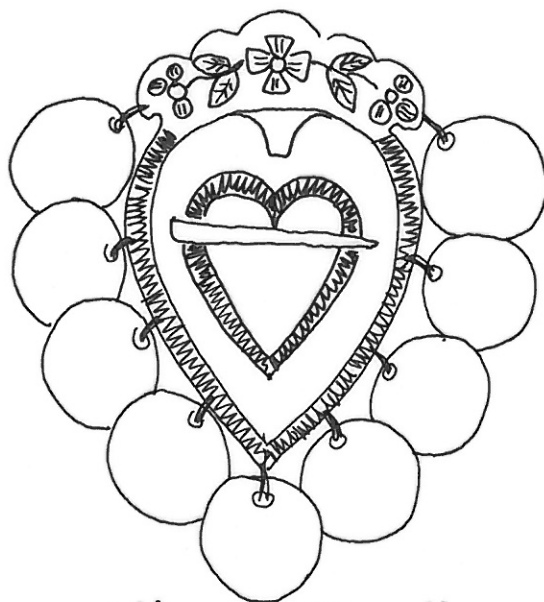
OMKRING EKSJÖ

BINDMÖSSA

KJOLVÄSKA

SÖLJA, "LÖVASPÄNNE"

JÖNKÖPINGS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING

Södra Vedbo härads kvinnodräkt.

- Kjol: långrandigt halvylletyg i tuskaft. Ränder i svart blått, rött och grönt.
- Livstycke: av grönt ylletyg med röda paspoaler, sju stycken nedhängande skörtlfligar fodrade med rött ylletyg.
Knäpps framtill med 4 par silvermaljor efter gammalt original från Hessleberg i Bellö socken.
- Förkläde: av vitt bomullstyg med mönstervävd bård på tvären nedtill. Helt i vitt
- Överdel: av linnetyg med nedliggande krage och knäppning framtill.
- Huvudbonad: bindmössa av siden med kedjesömsbroderier. Stycke av vit tyll med trätt mönster eller bred knypplad spets.
- Halskläde: av linnebatist med kedjesömsbroderi i vitt.
- Kjolväska: applikation och broderi med ullgarn på svart ylletyg.
Kantning med rött ylletyg eller sämskskinn.
- Strumpor: stickade i vitt.
- Skor: av svart eller brunt skinn med spänne.
- Smycke: bröstsolja med skålformade kläppar.

Historik se bif. blad.

NÅGRA FAKTA KRING DRÄKTER FRÅN S.VEDBO.

Den 5 september 1930 infördes i Smålands-Tidningen ett upprop från Mariannelund-Hässleby Hembygdsförening. Föreningen ville företaga en undersökning av gamla allmogedrakter inom S.Vedbo härad, i akt och mening att kunna rekonstruera härads- eller möjligen sockendrakter inom området. De bad om kontakt med personer som kunde berätta om dräktskicket och/eller hade dräktplagg kvar att visa upp. De hade också kontakt med Jönköpings läns hembygdsförbund.

Resultatet blev väl inte vad de hade väntat sig.

Fru Julia Fredriksson, rektorska och vävlärlarinna vid Värnamo folkhögskola, hade, enligt uppgift av framlidne folkskollärare Fred Svalander, på 1920-talet gjort en del undersökningar om dräktskicket kring Eksjö. Hon kunde emellertid ej rekonstruera någon dräkt utan stannade för, att den dräkt som användes i Norra Vedbo också kunde användas i Södra Vedbo.

Vävlärlarinnan vid Mariannelunds praktiska skola, fröken Linnéa^h Johansson, ade i slutet av 1920-talet cyklat omkring i häradet för att samla material till en hemslöjdsutställning i Jönköping 1929. Hon fann då att bl.a. Bellö Kernminnesgård ägde många textila föremål. Så småningom gjorde man i Mariannelund-Hässleby hembygdsförening upp ett förslag till häradsdräkt. Skisser gjordes av konstnären ~~Ragnar~~ ^{Ragnar} Lindahl i Mariannelund och tillsammans med beskrivning sändes detta till Nordiska Muséet för utlåtande. (Obs. Då som nu vägrar muséet att godkänna dräkter. De lämnar endast omdöme och råd om ett förslag till dräkt). Svar kom från Nordiska Muséet i februari 1934. Så småningom kom några dräkter till, men världskriget 1939 - 45 var ju ingen tid för hembygdsdräkter med åtstramningar och ransoneringar av alla slag. Det verkar som om denna dräkt mer eller mindre faller i glömska.

En utställning i Mariannelund 1954 ger emellertid nya impulser till terupplivande av hembygdsdräkter. Nu tillsätts en kommitté med bl.a. fru ~~Gunnar~~ ^{Gunnar} Lindström, föreståndarinna för Hemslöjden i Jönköping, fröken Hedvig Ericsson på Bjersby, och fru Helga Sjöstrand. De presenterade i mitten på 1950-talet den nu ända S.Vedbo-dräkten med grönt livstykke, mörkrandig kjol, vitt förkläde, vit schal och röd bindmössa.

Sedan jag såg den dräkten första gången har jag försökt få veta så mycket som möjligt om dess ursprung. Genom en bekant, som arbetade på Hemslöjden i Jönköping, fick jag till svar att där fanns inga anteckningar om varifrån dräktdelarna var hämtade. Jag intervjuade fröken Ericsson, men hon kunde inte lämna några uppgifter. Muséet i Jönköping hade inga anteckningar. Det var som att stöta på en mur.

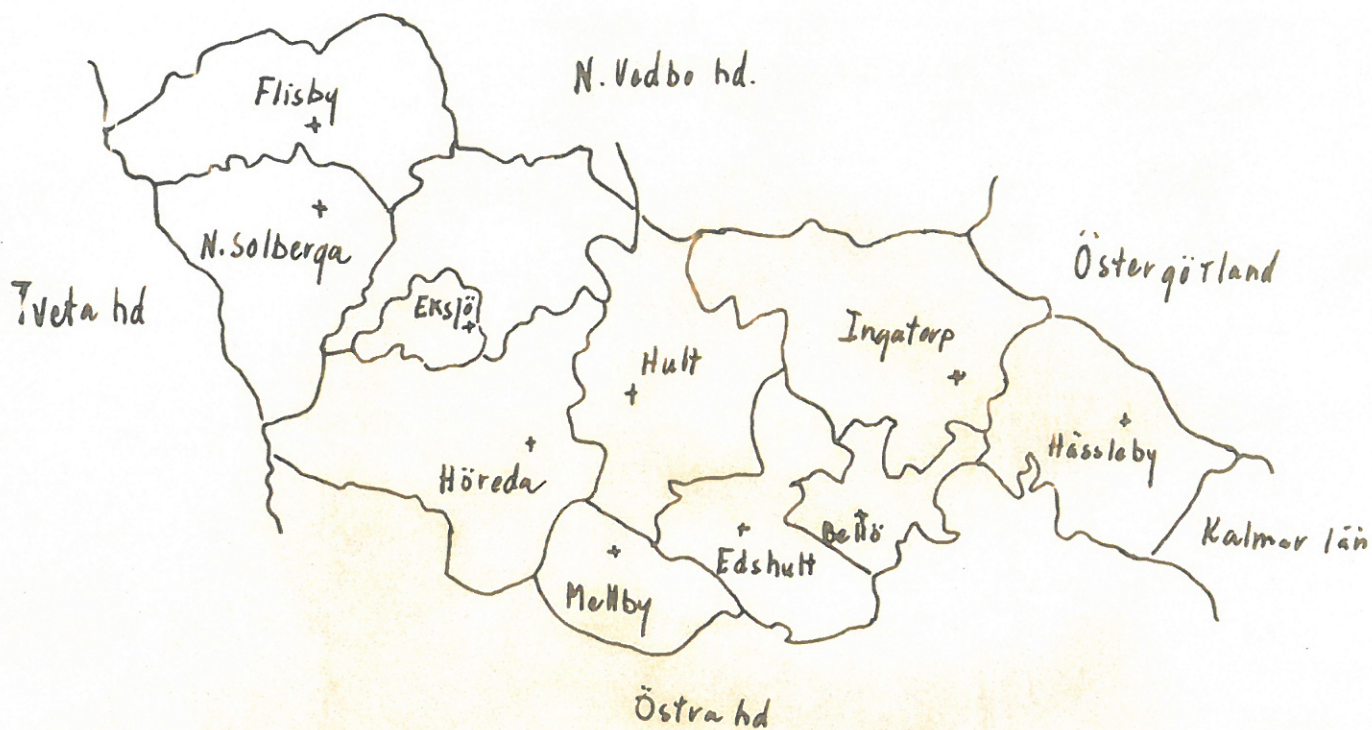
I början av 1970-talet aktualiserades dräktforskningen igen, beröende på att flera personer sade sig intresserade av att bilda en studiecirkel i detta. Vuxenskolan åtog sig det administrativa och Stig Lindhede på Hemslöjden i Eksjö lovade ställa upp med bidrag för forskning. Denna studiecirkel tog sedan kontakt med Nordiska Muséet i Stockholm, Kulturen i Lund, Göteborgs, Jönköpings och Linnköpings museer, samt alla bygdemuseer i häradet. Ingenstans hittades en hel dräkt.

Småskollärarinnan Ruth Hansson, Eksjö, meddelade mig att hon 1935 fick en dräkt som kallades Bellö-dräkten. Hon hade den kvar och jag fick låna den. Genom Henne fick ~~st~~ jag också kontakt med Linnéa Johansson i Mariannelund, och nu kunde härvan börja nystas upp. Den dräkt som fru Hansson hade var nämligen samma dräkt som Mariannelund-Hässleby hembygdsförening lanserat. Fröken Johansson kunde berätta att hon fått uppgifter om dräkten av sin mormor. Genom den ägarens medverkan av henne och Ejnar Johansson i Fågelvik, Vallnäs, fick jag tillgång till hembygdsföreningens förslag, förebilder och korrespondens med Nordiska Museet. På museet i Bellö fanns originalet till väskan och dessutom Rikard Lindahls skisser. Fru Britta Andersson i Hässleberg, Bellö, ägde den silvermalja som kopierats till livstykke. Däremot har vi ännu ej funnit originalet till mössan. Enligt uppgift borde den ha varit i Bellö, men det är tänkbart att den var privatägd. Vem i Bellö har d

När man arbetade med dräkten på 1950-talet behöll man tydligen livstykke (västen) från 1930, men den gröna färgen ändrades från gräsgrönt till blågrönt, de roströda kantningarna och infodringarna har blivit cyklamenröda. Den gröna kjolen slopades. I stället vävdes en randig kjol upp, efter ett ylleförkläde från Mariannelund. Ser man kjolen och förklädet bredvid varandra verkar kjolen svart och förklädet blått. Randigt förkläde passade ej till randig kjol och därför vävdes ett nytt upp, helt i vitt. Förebild? Vet ej. Den tryckta schalen övergavs också, istället valde man att brodera en vit schal i kedjestygn efter förebild av en brudschal från Hornsved i Mariannelund. Men man tog endast en del av motivet. Den roströda mössan från Bellö ersattes med en mörkare röd med förenklade broderier. Den svarta väskan gjordes ofodrad, stjärnapplikationen i två färger är numera en färg, och till skillnad från originalet, som har en kant av sämskskinn, är väskan nu rödkantad.

De resultat studiecirkeln kommit till presenterades vid Vuxenskolans terminsavslutning 1973. Då visades också de bägge S.Vedbo-dräkterna, den helgröna och den med randig kjol. Många blev intresserade. Den 9 maj 1974 kallade Vuxenskolan dräktintresserade till ett informationsmöte på Krusagården i Eksjö, där de i ett kåseri med färgbilder fick veta litet ~~mer~~ om konsten att sy bygdedräkter. Denna sammankomst resulterade dels i vävkurser och dels i sömnadskurser. Många vill väva och sy den helgröna dräkten med randigt förkläde, andra den randiga kjolen med grönt livstykke. Sömnadssättet är i stort bibehållet. Endast när det gäller väskan har vi försökt få den så lika originalet som möjligt, så där har ändringar vidtagits. Tack vare fru Olga Swahn, Gumarp, har vi fått fram en variant till den vita axelschalen. Många frågor är ännu kvar och kanske får vi aldrig svar på dem, men trots det försöker vi ändå arbeta vidare.

Ann-Marie Törnkvist

S. Vedbo härad

VÅRA FOLKDRÄKTER (3)

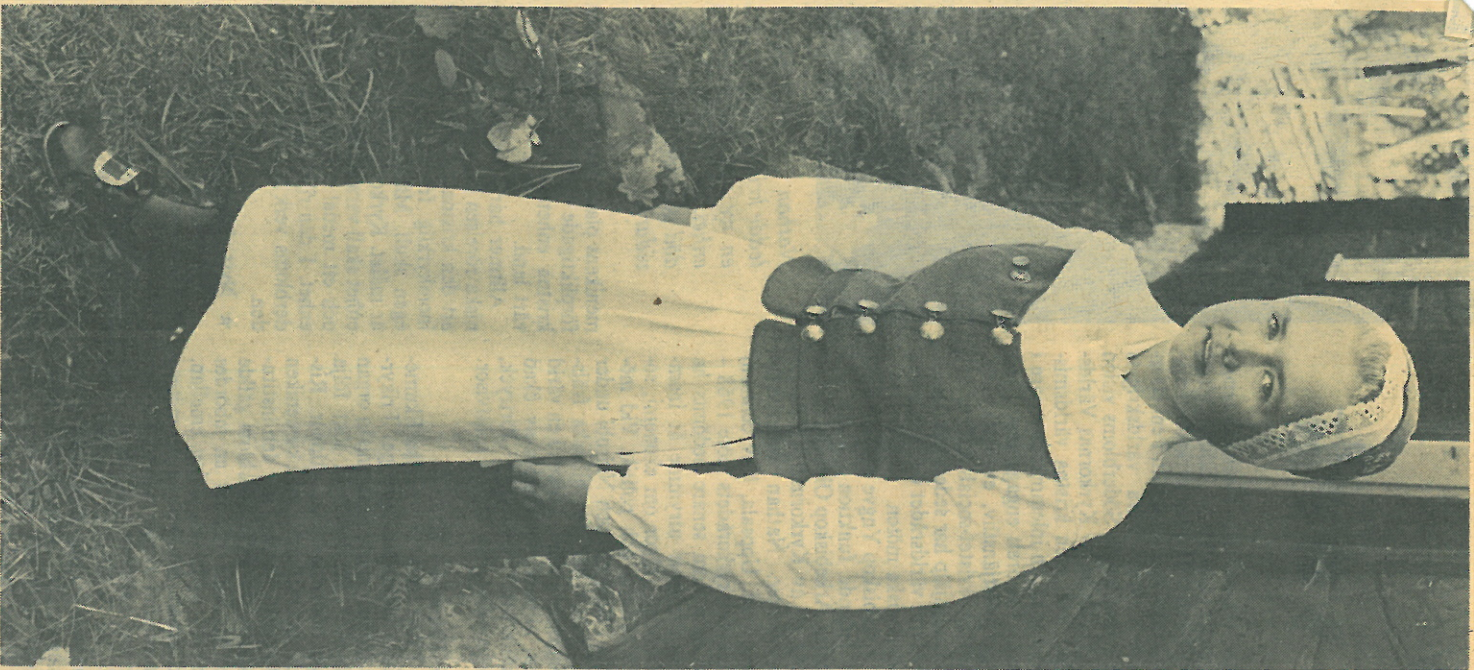
SKOMAKARNA FÖRNYADE SIG

Skorna tillverkades i regel av yrkesmän - skomakare - som under sina läroår lärt känna nya modeller och fått tekniska färdigheter. Traditionsbundenheten är därför mindre märkbar när det gäller fotbeklädnader. Det finns t ex nästan inga skor från medeltiden bevarade och sedan har modeskorna ständigt trängt undan sina föregångare.

Stövlar förekom i regel inte förrän på 1800-talet. Dessförinnan var det lägskon som brukades.

Mest ålderdomlig är en lågsko som förekom i Dalarna och Värmland med en bred ganska låg klack och med filkar som man knöt framför vristen och över en kort plös. En annan vanlig typ (kvinnosko) hade hög och svängd klack som satt nästan rakt under hälften. Plösens storlek kan varieras mycket och den veks över filkarna som skon knöts ihop med. I slutet av 1600-talet uppkom bruket av skosjor (spånen).

Anette har här en specialgjord sko med stor plös och spånne.

Anette Isaksson bär dräkten som tagits fram för bygderna runt Eksjö - Södra Vedbo harad. Tyllinet ligger stramt och fint runt ansiktet, halsklädet är i linnebatist, grönt livstygke i ylle med fina silvernåljar, randig färgstark kjol, vitt bomullsförkläde.

SÖDRA VEDBO Omkring Eksjö

Hembygdsföreningar av olika slag har ofta tagit initiativet till efterforskningar efter lokala dräktskick.

Så var det också i Södra Vedbo. - trakterna runt Eksjö där Mariannelund-Hässleby hembygdsförening 1930 började sina efterforskningar. Man ville ha kontakt med människor som kunde berätta om det gamla dräktskicket i denna del av Jönköpings län. Gamla textilier samlades in. Och man gjorde skisser till en häradsdräkt. "Förslag sändes till Nordiska Museet för omdöme och råd.

Några dräkter kom till under 30-talet.

Under krigsåren fick man annat att tänka på. Då kom restriktioner och därmed avtog intresset för dräktsömnad.

Men 1954 togs nya tag i samband med en utställning i Mariannelund. En kommitté tillsattes och fick i uppdrag att forska vidare efter dräktskicket i Södra Vedbo.

I mitten av 50-talet presenterades den dräkt som sedan dess tillverkas.

FÖRKLÄDE:

Av mönstervävd bomull. Vitt bomullstyg, med mönstervävd bård på tvären.

ÖVERDEL:

Av linnebyg med nedliggande krage och knäppning fram.

HUVUBONAD:

Bindmössa av siden med broderier i kedjesöm. Stycke av vitt tyll med trätt mönster eller bred knyplad speis.

KJOL:

Långrandigt halvylltyg i tuskaft. Ränderna är i svart, blått, rött och grönt.

BRUDSJAL KOPIERAD

Anette Isaksson i Eksjö har ett halskläde i vitt linne med underbart vackra vitbroderier i kedjesöm till sin Södra vedbodräkt. Samma mönsterbild finns i dukar av tyll gjorda på 1880-talet - sk tyllträdning. Men mönsterbilden är ännu äldre. Hemsjödens halskläde har broderier som är kopierade efter en brudsjal från Hornsved, Hässleby, Vallnäs. I sömnadsbeskrivningen står det "Sy helst i bäge och tänk på att inte dra åt garnet för hårt"...

KJOLSÄCKAR OCH KJOLVÄSKOR

Från början hade kvinnorna bara en enkel säck eller påse som man band vid bället eller under kläderna. Så var det på medeltiden med sina modedräkter och så var det ända in under 1500-talet.

Lösa kjolsäckar hörde samman med kvinnodräkten ända in på 1700-talet, sådana som bands under förklädet eller kjolen och som man nådde genom kjolspundet.

I Dalarna, Hälsingland och delar av Norrland hade allmogekvinnorna en kjolväska som kunde bäras till hälften synlig - den var därför mer dekorerad än de andra kjolsäckarna. På andra håll gjordes kjolsäcken enklare och bars under förklädet så att bara en del av väskan visades. Sådana väskor torades ihop av små tyglappar - siden och bomull.

Men, som Anna-Wajsa Nyén skriver i sin utmärkta bok om Folkdräkter: "Inom Götalands mera konservativa områden, tex det inre av Småland har väskan med bygel och hake levat kvar."

Anettes väska - Södra Vedbos - är broderad med ullgarn och kantad med sämskskinn. Den bärs till hälften dold av förklädet.

HALSKLÄDE:

Av linnebatist med kedjesömsbroderier i vitt

SKOR:

Av svart eller brunt skinn med spånne.

KJOLVÄSKA:

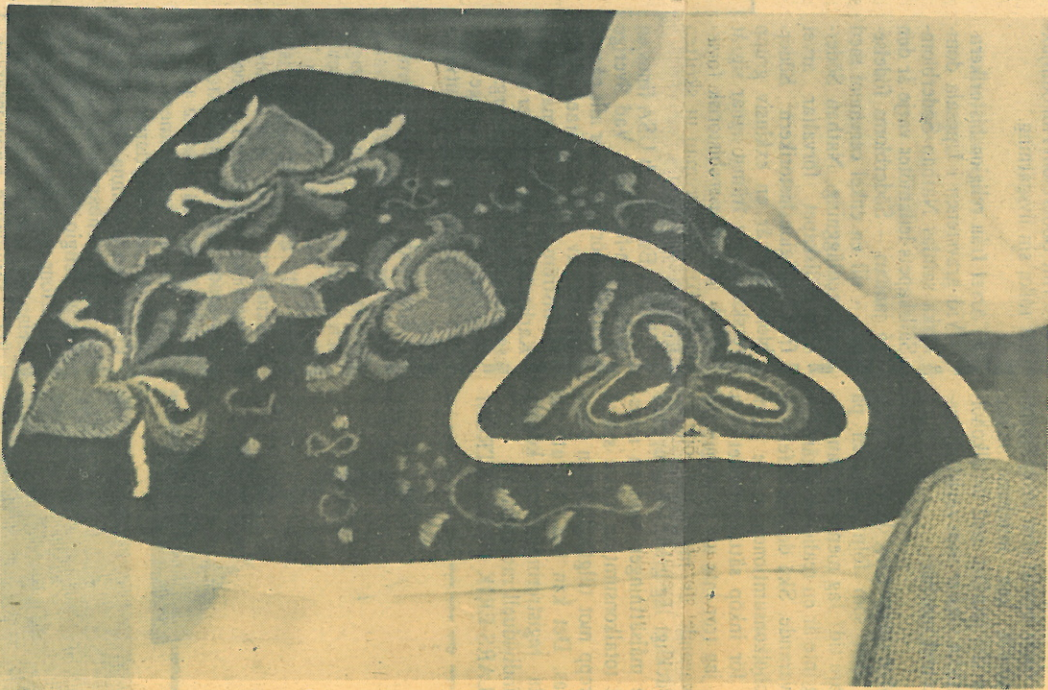
Applikation och broderi med ullgarn på svart botten, kantad med rött ylle eller sämskskinn.

SMYCKEN:

Bröstsölja med skålformade kläppar.

STRUMPOR

Stickade i vitt.

Text: Christina Hamrin

Foto:Håkan Falk

2. Silving:

Om Södra Vedbo folkdräkt och folkdräkter i allmänhet

Sedan många år tillbaka har folkdräkten för Södra Vedbo härad varit aktuell, dock utan att klarhet om dess forntida utseende i sin helhet kunnat nås. Framlidna fru Julla Fredriksson i Värnamo sysslade hela sin livstid med folkdräktsproblemen utan att nå en lösning av Södra Vedbofolkdräkts utseende. Hon gick in för Norra Vedbofolkdräkten, som tack vare prof. Carlheim-Gyllensköld's teckningar såväl till utseende som färg var känd. "Den dräkten gick ut", skriver hon i brev till min hustru den 19 dec. 1950, "både till Alaska och Sydafrika och har allmänt accepterats i Norra Vedbo härad".

Samtidigt med henne nedlade fröken Linnea Johansson i Mariannelund och senare fröken Hedvig Ericsson i Bjäreby, nu i Eksjö, mycket arbete på komposition av en Södra Vedbofolkdräkt, som så stiltroget som möjligt skulle återge en dräkt som en gång varit gängse i häradet. För ändamålet inventerades hela häradet, dock utan att man lyckades få fram en enda komplett dräkt.

I hembygdsföreningarnas och SLKF-kretsens i Södra Vedbo regi har dock numera en folkdräkt utarbetats, som anses kunna fylla alla anspråk på att likna en folkdräkt som en gång i tiden burits av Södra Vedbo häradets kvinnor. Den har en grön väst med röda kantsömmar, sammanhållen med silversöjlor, en randig, hemvävd kjol i mörkt blått med sparsamt inslag av rosa, vitt och grönt hemvävt förkläde, broderad väska, mössa med stycke och rosett, som skall utbytas mot hängande band, samt till slut röda eller vita strumpor. Dräkten presenteras i vår illustration av fröken Ulla Nilsson i Skeppsås.

Men folkdräktsfrågan sysselsätter alljämt intresset i Södra Vedbo härad. När undertecknad besökte Eksjöbygden för någon månad sedan, diskuterades frågan mycket livligt, och man ifrågasatte att kjolen till den dräkt som framkommit var för mörk och dystert. I Sm.-T. förekommer sedan så sent som den 27 juli 1957 en insändare, "Dräktintresserad", som efterlyser de gamla härads- och sockendräkterna, som ins. anser att det borde gå att få fram. F. ö. hade man konsulterat såväl dr Nylén på Nord. museet som fru Lindström vid Jönköpings läns hemslöjdsförening. Något godkännande från Nord. museets sida har man icke ifrågasatt, enär det numera icke erfordras.

När vi ställa samma frågor till fru Lindström i Jönköping, svarar hon i stort sett som fröken Ericsson. Fru Lindström fick på Mariannelundstställningen vissa uppslag till Södra Vedbofolkdräkten som tillvaratagits vid kompositionen av dräkten. Hon bekräftar, att hemslöjdsföreningen i samarbete med intresserade damer i häradet gjort allt vad som kunnat göras för att få fram en Södra Vedbofolkdräkt, samtidigt som man från hemslöjdsföreningens sida även framhållit, att man icke kan fastställa en dräkt som uniform för århundradenas mode, något som föreningen mycket ofta påpekat för intresserade damer, men man har använt många arbetstimmar för provvävning, diskussioner och resor i arbetet för den folkdräkt, som vi nu kallar Södra Vedbofolkdräkten. Tyvärr har hemslöjdsföreningen inga som helst anslag, som tillåter en intensivare forskning, utan måste lita till andra intresserade. Den nu framställda Södra Vedbofolkdräkten har även hemslöjdsföreningen gått in för att tillhandahålla. Även om den komponerats av dräktdekoratörer från olika socknar och med olika tidsbestämningar. Hela dräkten har man tyvärr icke lyckats finna någonstades. — När jag invänder att kjolen anses väl mörk och dystert, svarar fru Lindström, att om färgen på kjolen är mörk, torde detta vara en impuls, som har sammanhang med häradets natur.

Så långt fröken Ericsson och fru Lindström. De båda damernas framhållande av svårigheten att få fram en modell av hela folkdräkten från viss tid torde nog i viss mån även sammanhålla med att dräkten även användes som begravningsdräkt, vilket framlidne kantor Johansson i Lommaryd sade sig ha sett i sin ungdom. Uttalandet överensstämmer f. ö. med en anteckning av Carlheim-Gyllensköld, av undertecknad återgiven i Somnabygd, bd V, s. 87, där gamla Anna på St. Hultrum i Vireda socken omtalar, att hon skall begravas i sin folkdräkt, som hon fått av det herrskap hon hela sitt liv tjänat på St. Hultrum.

Men ins. måste vara okunnig om det arbete som nedlagts på denna folkdräktsforskning och tycks ej heller känna till att både Norra och Södra Vedbo- samt Östra häradsdräkterna redan framtagits, delvis även Västra härads (sommardräkten), vilket ins. f. ö. borde ha sett av Anna Maja

Nyléns bok om folkdräkter, som hon även rekommenderar till studium. Nord. museet har numera överlåtit åt ordsintresset att besluta ifråga om folkdräkten men står alljämt till förfogande med råd och upplysningar. Framför allt bör här påpekas, att dr Nylén i sin bok understryker, att folkdräkterna påverkats av modet, vilket allmogens i våra dagar har svårt att inse. Följaktligen kan man icke "fastställa" en folkdräkt utan att först fastställa tidpunkten för dess användning. Av samma anledning lär det överhuvudtaget icke vara möjligt att standardisera en folkdräkt från forna dar utan endast att påvisa att den en gång burits av häradets kvinnor. Dr Nylén framhåller också, "att den populära föreställningen om folkdräkterna, i mån man haft

anledning reflektera över deras existens, är att de alltid burits på samma sätt av befolkningen i en hel socken eller ett härad utan någon förändring eller utveckling. Detta är en felaktig föreställning som i hög grad försvårar en saklig upplysning på detta kunskapsområde..."

När vi frågar ut fröken Hedvig Ericsson om hon som definitiv och tillämplig för hel häradet anser den folkdräkt, som nu av Södra Vedbo häradets kvinnor accepterats eller åtminstone rekommenderats — i intimt samarbete med fru Lindström i Jönköpings läns hemslöjdsförening — svarar hon försiktigt nog, att man tyvärr icke lyckats få fram komplett folkdräkt av äldre typ någonstades i Södra Vedbobygden utan nödgats plocka ihop den nu framställda efter bästa förmåga och förstånd av dräktfynd gjorda på olika håll inom häradet. Att folk-

dräkten varit underkastad modets växlingar, tycks man icke så noga ha beaktat, men även fröken Ericsson var tvivlande i denna fråga. Hon svarar, att om man nu icke lyckats få tag i en folkdräkt, som i full överensstämmelse med en som ferdomdags vid en viss tidpunkt burits av häradets kvinnor, så finge man nog finna sig i att acceptera vad som efter många års trögt sökande har kunnat uppsparas av en folkdräkt, som en gång om också med variationer — burits i häradet...

Järsköld

Järsköld

Järsköld

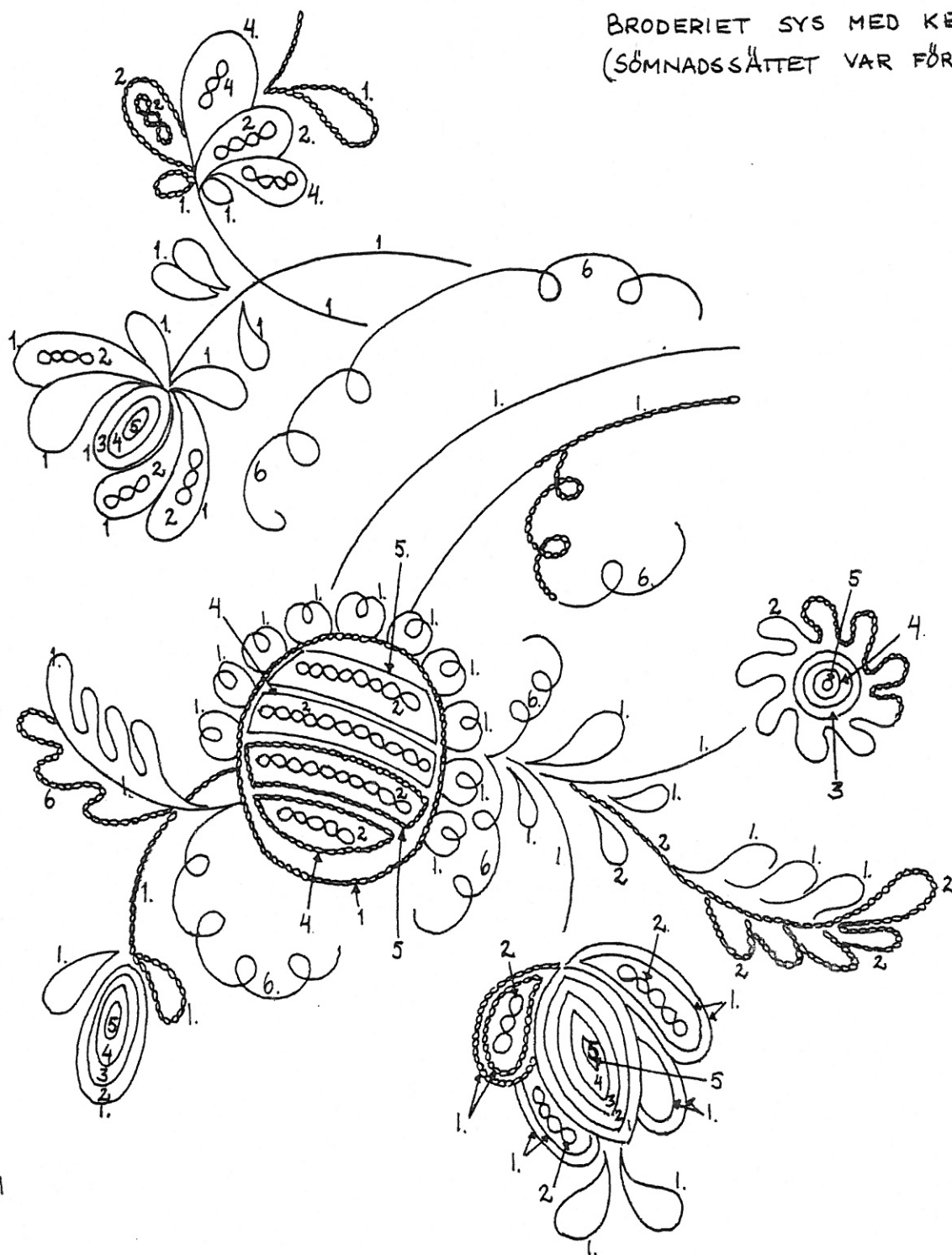
Södra Vedbo. fr Långskögle. Bella.

JÖNKÖPINGS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING
SMEDJEGATAN 40, 552 40 JÖNKÖPING
TEL. 036 - 110974

MÖNSTER TILL SÖDRA VEDBO
HÄRAD BINDMÖSSA

BRODERIET SYS MED KEDJESTYGN
(SÖMNADSSÄTTET VAR FÖRR TAMBURSÖM)

MITT
FRAM

BRODERIET SYS MED NATURSILKE

1. = TURKÖS 2 = BEIGE 3 = GUL 4 = BRUN
5 = SVART 6 = BLÅ

OBS! GARNET DELAS OCH BRODERIET SYS MED 1 (EN) TRÅD.

Copyright:
JÖNKÖPINGS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING

Jönköpings läns Hemslöjdsförening
Smedjegatan 40
552 40 Jönköping

Tel 036/12 30 28, 11 09 74
Postgiro 304 19 - 6
Bankgiro 544 999 6

Sädra Vedbo härads kvinnodräkt.

Kjol.

Varp: svart bomullsgarn nr 30/2
Inslag: kulört, otvinnat ullgarn
Sked: 60/10, 1 tr i solv, 2 tr i rör
Stad: 3 tr i rör 2 ggr
Skedbredd: 95 cm
Trådantal: 1 140 trådar
Inslagstäthet: c:a 10 inslag pr cm

Inslagsordning: 2 inslag svart
3 " blått
2 " svart
1 " mörkt grönt
2 " svart
3 " blått
2 " svart
1 " ljus grönt
2 " svart
1 " klarrött
2 " rödlila
1 " klarrött
2 " svart
1 " ljus grönt

Solvnota. tuskaft och panama

	4	3	2	1	
			o		1
			o	o	2
		o		o	3
		o		o	4
				x	} tuskaft
				x	
				x	
				x	
				x	} = klarrött ● = rödlila panamabindning
	●				
	●				
	●				
				x	}
				x	
				x	

Lämplig tyglängd till kjol: 2,40 - 3,00 meter

Jönköpings läns Hemslöjdsförening
Smedjegatan 40
552 40 Jönköping

Tel 036/12 30 28, 11 09 74
Postgiro 304 19 - 6
Bankgiro 544 999 6

Södra Vedbo härads kvinnodräkt.

Livstycke.

Varp: grönt bomullsgarn nr 30/2 Kl 45
Inslag: grönt, otvinnat ullgarn, B 4258
Sked: 60/10, 1 tr i solv, 2 tr i rör
Stad: 3 tr i rör 2 ggr
Skedbredd: 78 cm
Trådantal: 936 tr + 4 stadtr = 940 trådar
Inslagstäthet: c:a 16 inslag pr cm

Det är fördelaktigt att skyttelkasta inslaget för att undvika att tyget blir bältigt.

Solvnota, oliksidig korskypert, väves med avigsidan upp.

	4	3	2	1	
1					0
2			0		
3				0	
4	0				

Garnåtgång till inslag beräknat
till 1.20 m

Grönt B 4258 0.250 kg

Jönköpings läns Hemslöjdsförening
Smedjegatan 40
552 40 Jönköping

Tel 036/12 30 28, 11 09 74
Postgiro 304 19 - 6
Bankgiro 544 999 6

Södra Vedbo härads kvinnodräkt.

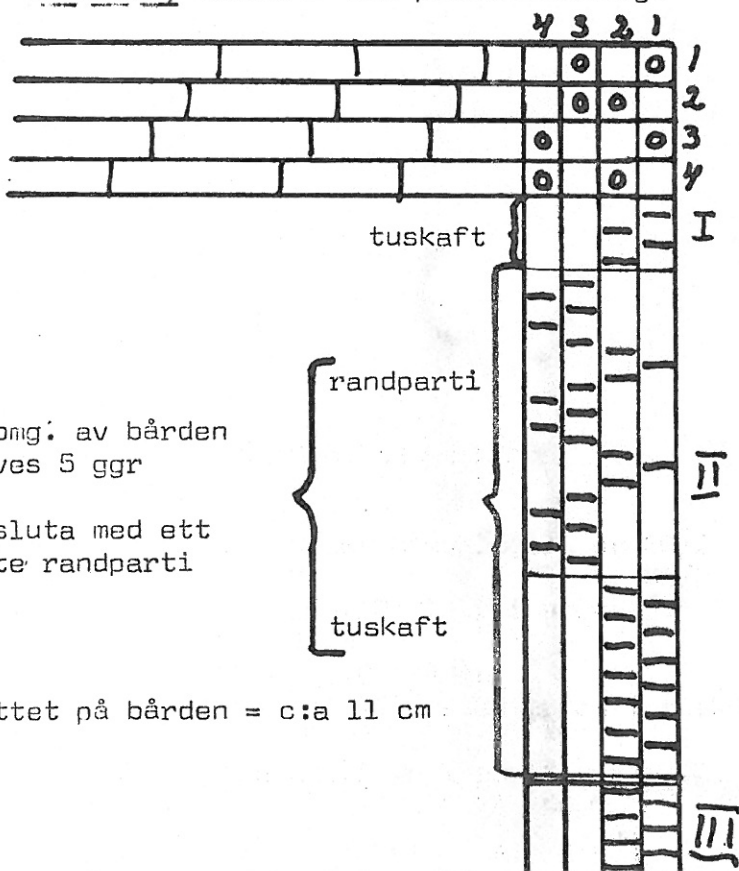
Förkläde.

Varp: blekt bomullsgarn nr 30/2
Inslag: " " nr 30/2
Sked: 142/10, 1 tr i solv
Skedbredd: 79,5 cm
Trådantal: 1 216 trådar
Inslagstäthet: c:a 14 inslag pr cm i tuskaften

Trädning i skeden: 2 tr i rör 2 ggr } = höger kant 44 tr
1 " " " 40 " }
3 " " " 2 " }
1 " " " 3 " }
3 " " " 2 " } 1 omg. = 184 tr
1 " " " 3 " } trådes 6 ggr 1104 "
3 " " " 2 " }
1 " " " 160 " }
3 " " " 2 " }
1 " " " 3 " }
3 " " " 2 " } = vänster kant 68 "
1 " " " 3 " }
3 " " " 2 " }
1 " " " 40 " }
2 " " " 2 " }

1 216 tr.

Solvnota, tuskaft- och panamabindning.

Förklädet väves nedifrån och uppåt.

- I Nedtill väves 25 cm tuskaft
- II Därefter bården som skall bli c:a 11 cm
- III Sedan väves enbart tuskaft så att hela längden blir c:a 120 cm.

*ärsked 75/10
kan användas med
dubbel så många
pålar i rör
hälften av rören*

1 VÅSKANS YTTERKANT
FÄLLS SNEDREMSAN IN
SOM EN PASPOAL.
VIK EN SMAL FÅLL (CIA 0,5cm)
RUNT VÅSKANS FRAM- OCH
BAKSTYCKE, VIK SNEDREMSAN
DUBBEL. LÄGG DÄREFTER
IHOP FRAM- OCH BAKSTYCKE
(RÄTSDORNA UTÅT) MED DEN
VIKTA SNEDREMSAN
EMELLAN. SY IHOP
VÅSKAN MED FÄLLSTYGN.

VÅSKANS ÖPPNING
KANTAS MED SNED-
REMSA

RÖD SNED-
REMSA

RÖD SNED-
REMSA

BRODERIERNA SYS MED STJÄLK-
~~PLATTSTYGN~~
STYGN OCH ~~KEDJESTYGN~~ MED
1-TRÄDIGT ULLGARN.

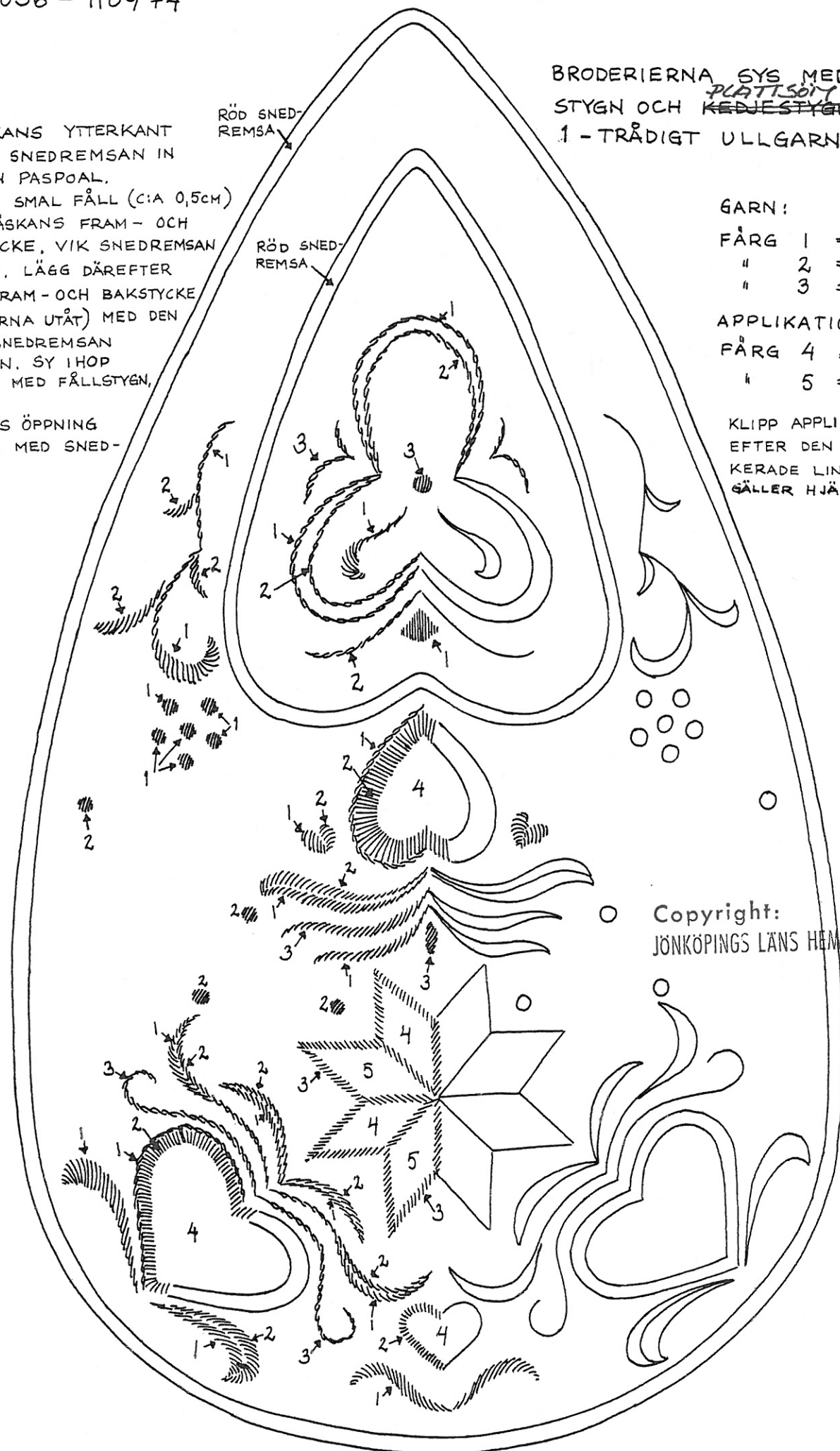
GARN:

FÅRG 1 = RÖD
" 2 = GRÖN
" 3 = GUL

APPLIKATION:

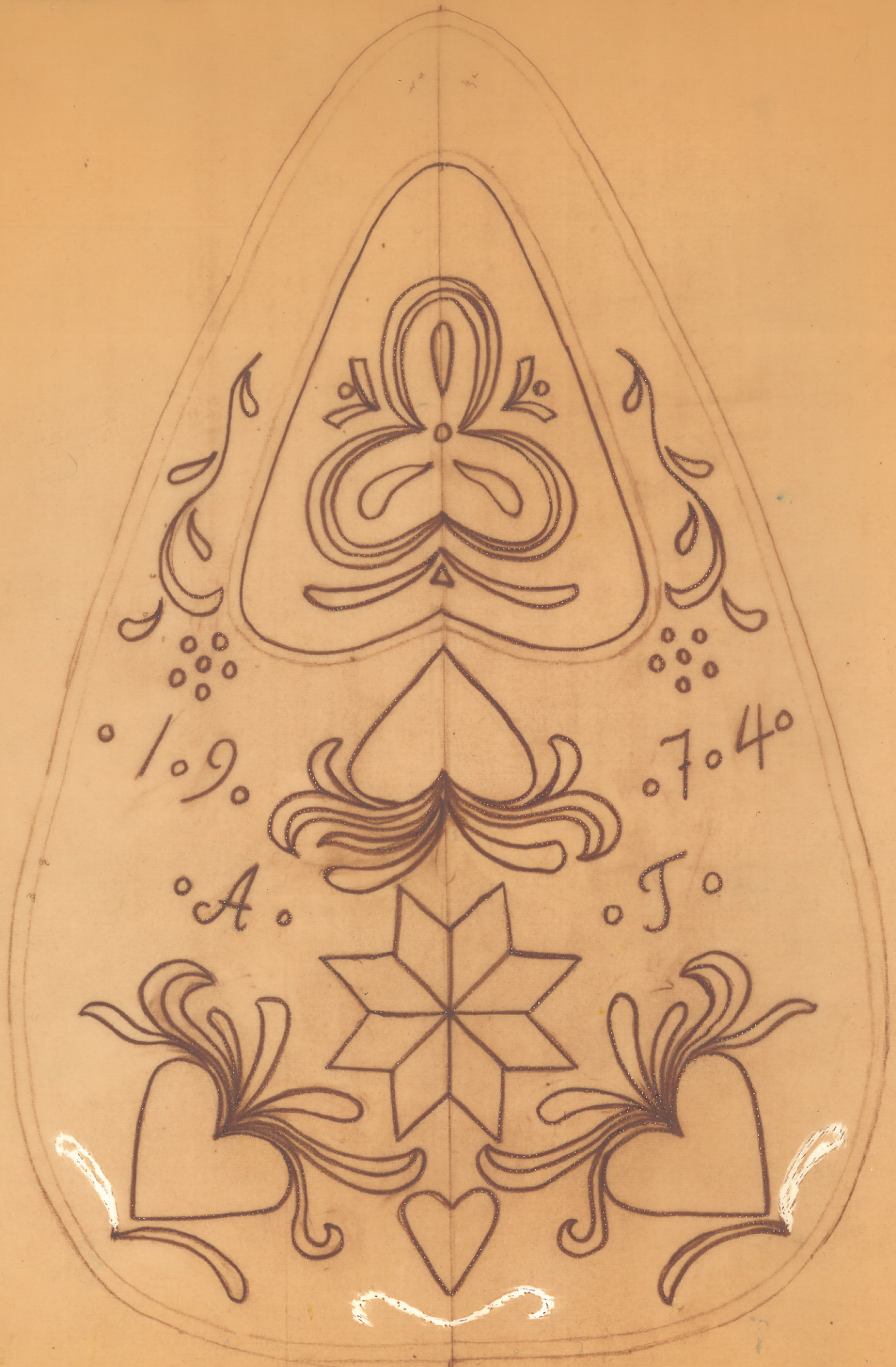
FÅRG 4 = RÖD
" 5 = GRÖN

KLIPP APPLIKATIONERNA
EFTER DEN YTTRE MAR-
KERADE LINJEN.
GÄLLER HJÄRTANA.

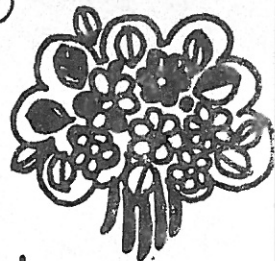
Copyright:
JÖNKÖPINGS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING

S. Vedbo. Bello" sn.

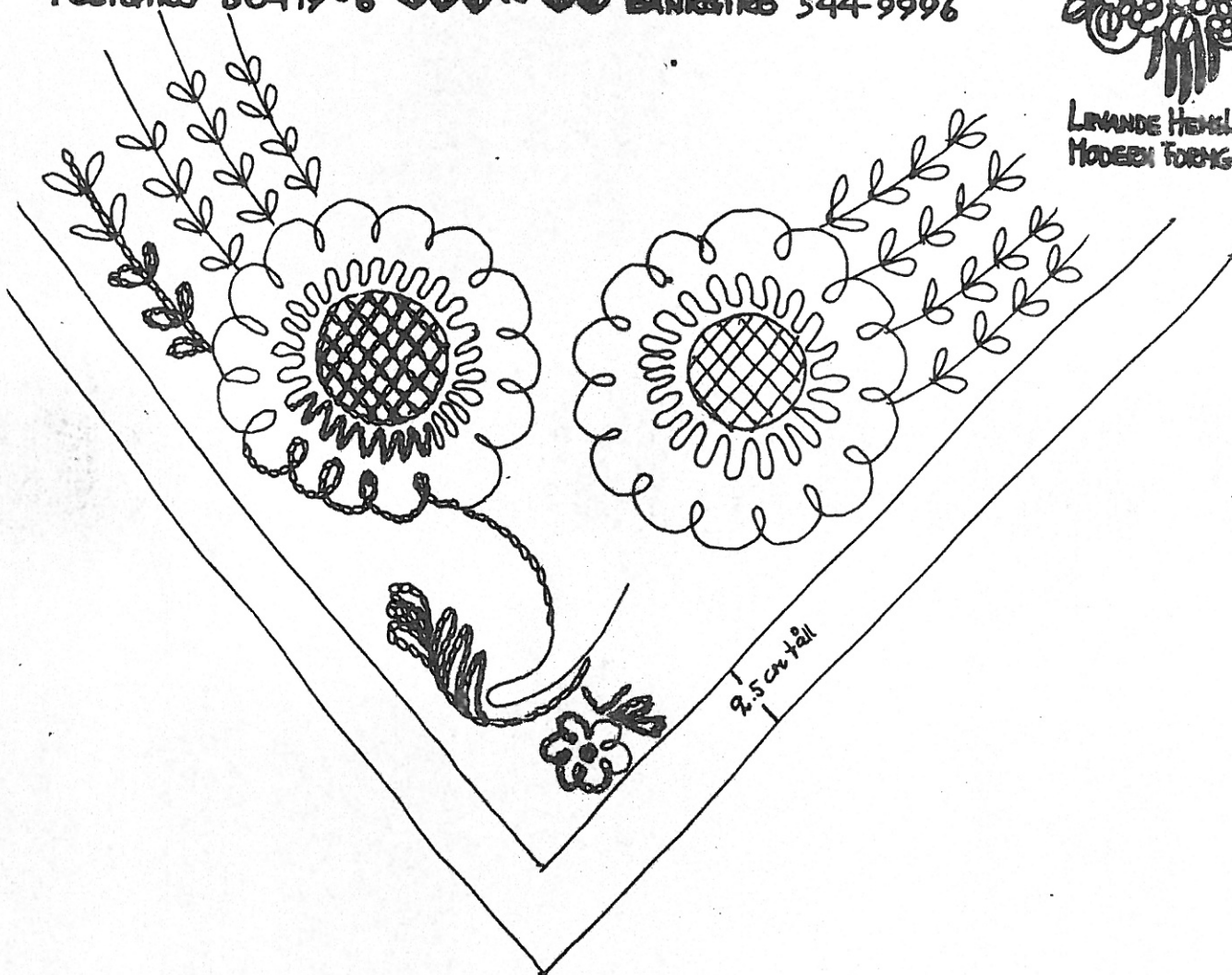

JÖNKÖPINGS LANS HEMSLÖJDSFÖRENING ~~Å SPÖRGATAN 11~~
036/12 30 28, 11 09 74 88 552 40 JÖNKÖPING
POSTGIRO 30419-6 ~ BANKGIRO 544-9996

SMEDJEGATAN 40

LÄNSLÄN HEMSLÖJD
MODERNA FORMGIVNING

HALSKLÄDE TILL SÖDRA VEDBO DRÄKTEN

BRODERIET UTFÖRES I SMÅ KEDJESTYGN

PÅ LINNEBATIST MED LINTRÅD 40/2, VITT

vitt DMC-garn

SY HELST I BÅGE OCH TÄNK PÅ ATT INTE DRA
ÅT GARNET FÖR HÅRT.

VIK FÄLLEN C:Å 2.5 CM. UTANFÖR BRODERIET

Fälla ej med halsöm

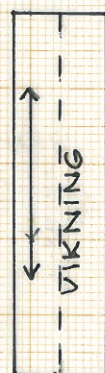
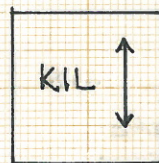
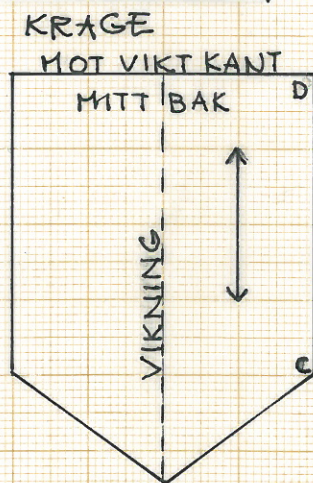
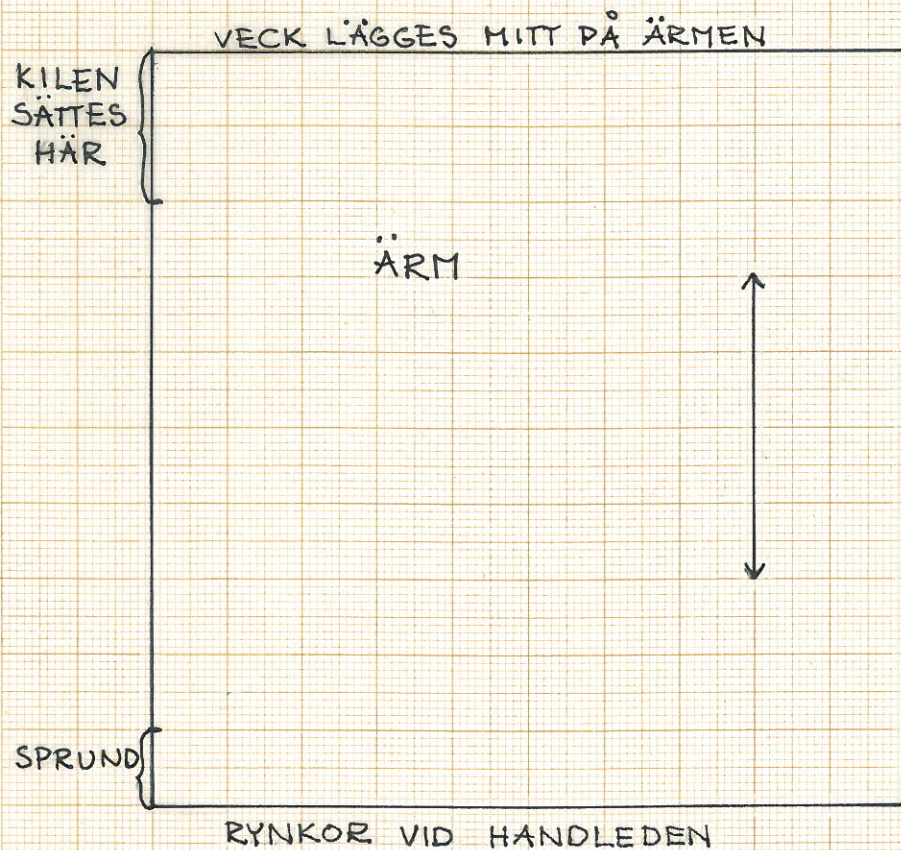
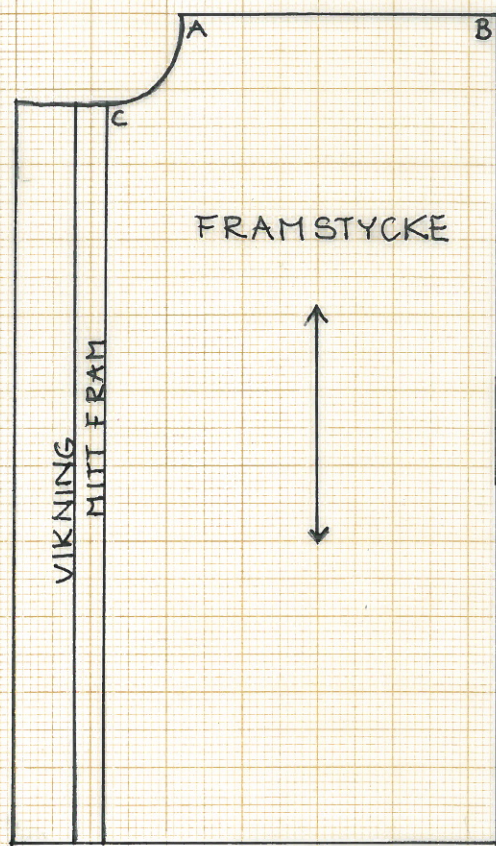
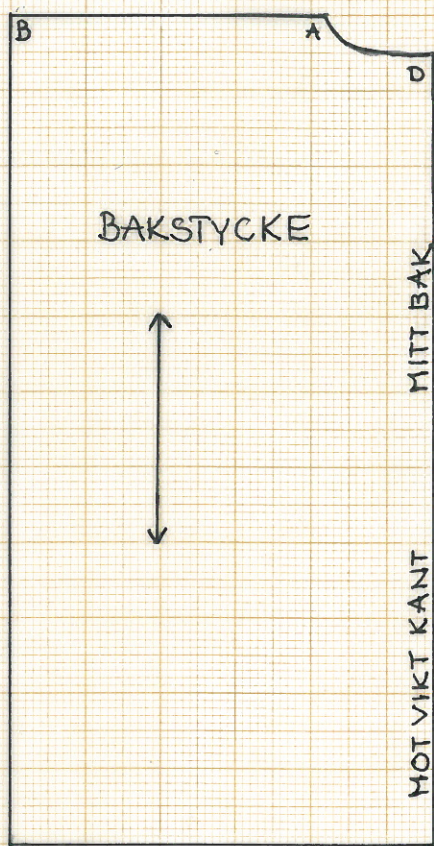
KOPIA AV BRUDSCHAL FRÅN LÅ HORNSVED, HÄSSLEBY
VALLNÄS

Schal till Södra Vedbo
P. S. S. S.

ÖVERDEL TILL SÖDRA VEDBO HÄRADSDRÄKT
JÖNKÖPINGS LÄNS HEMSLÖJDSFÖRENING.

SÖMSMÅN TILLÄGGES OBS: TYGET BÖR KRYMPAS FÖRE TILLKLIPPNING.
2 RUTOR = 1 CM.

MANSCHETT